

Kinnitatud
rahandusministri 29. detsembri 1999. a
määrusega nr 120
Lisa
«Erisoodustuse hinna määramise kord»
[[RT I, 9.11.2010](#) – jõust. 1.01.2011]

ERISOODUSTUSTE HINNA MÄÄRAMISE KORD

1. Käesolev kord on kehtestatud tulumaksuseaduse paragrahvi 48 lõigete 7 ja 8 alusel.
[[RTL 2003, 31, 470](#) – jõust. 1.03.2003]
 2. Tööandja maksab tulumaksu töötajale, samuti töötaja abikaasale, vanemale või lapsele, tehtud erisoodustuselt.
 3. Kui erisoodustuseks on töötaja kulude katmine, loetakse erisoodustuse hinnaks tööandja poolt töötaja kulude katmiseks makstud summa.
 4. Kui erisoodustuseks on tööandja omandis või valduses oleva sõiduauto tasuta või soodushinnaga kasutada andmine, loetakse erisoodustuse hinnaks 256 eurot kuus iga töö-, ameti- või teenistusülesannete või tööandja ettevõtlusega mitteseotud tegevuseks kasutatud sõiduauto kohta, välja arvatud punktis 42 sätestatud juhul.
[[RT I, 9.11.2010](#) – jõust. 1.01.2011]
- 4¹. Punktis 4 nimetatud sõiduauto tasuta või soodushinnaga kasutada andmisel võib pidada arvestust, milles näidatakse:
- 1) sõiduauto omaniku või valdaja nimi või nimetus ja isiku- või registrikood;
 - 2) sõiduauto riikliku registreerimismärgi andmed;
 - 3) kuupäev ja sõiduauto spidomeetri alg- ja lõppnäit iga sõidukorra puhul;
 - 4) sõidu eesmärk iga töö-, ameti- või teenistusülesannete või tööandja ettevõtlusega seotud sõidukorra puhul.
- [[RTL 2003, 31, 470](#) – jõust. 1.03.2003]
- 4². Punktis 41 sätestatud tingimustele vastava arvestuse olemasolu korral võetakse punktis 4 nimetatud erisoodustuse hinna arvutamisel aluseks töö-, ameti- või teenistusülesannete või tööandja ettevõtlusega mitteseotud tegevuseks sõidetud ühe kilomeetri kohta:
- 1) sõiduauto puhul vanusega üle 5 aasta ja silindrite töömahuga kuni 2000 cm³ (kaasa arvatud) 0,20 eurot;

[[RT I, 9.11.2010](#) – jõust. 1.01.2011]

2) muudel juhtudel 0,30 eurot.

[[RT I, 9.11.2010](#) – jõust. 1.01.2011]

Sõiduauto soodushinnaga kasutada andmisel loetakse selle erisoodustuse hinnaks vastavalt käesoleva punkti alapunkti 1 või 2 alusel arvatud hinna ja soodushinna vahe.

[[RTL 2003, 31, 470](#) – jõust. 1.03.2003]

4³. Kui punkti 42 alusel arvatud erisoodustuse hind ületab 4000 krooni, loetakse erisoodustuse hinnaks 256 eurot ühe töö-, ameti- või teenistusülesannete või tööandja ettevõtlusega mitteseotud tegevuseks kasutatud sõiduauto kohta.

[[RT I, 9.11.2010](#) – jõust. 1.01.2011]

5. Kui erisoodustuseks on tööandja omandis või valduses oleva vara (välja arvatud sõiduauto) tasuta või soodushinnaga kasutada andmine töö-, ameti- või teenistusülesannete või tööandja ettevõtlusega mitteseotud tegevuseks, loetakse erisoodustuse hinnaks selle vara rendile andmise turuhind või rendile andmise turuhinna ja soodushinna vahe.

6. Kui erisoodustuseks on tööandja poolt kindlustusmaksete tasumine ning kindlustatuks või soodustatud isikuks kindlustusseaduse mõttes on töötaja, loetakse erisoodustuseks kindlustusmakseteks tasutud summa.

7. Kui erisoodustuseks on laenu andmine rahandusministri poolt kehtestatud laenuintressi alammäärast madalama intressiga, loetakse erisoodustuse hinnaks laenuintressi alammäära järgi arvatud intressi summa ja laenulepingus ettenähtud intressimäära järgi tasumisele kuuluva intressi summa vahe.

8. Kui erisoodustuseks on asja, väärtpaberi, varalise õiguse või teenuse, mille realiseerimine (osutamine) on tööandja põhitegevuseks või üheks põhitegevustest, tasuta üleandmine, siis loetakse erisoodustuse hinnaks müügihind, millega sarnane asi, väärtpaber, varaline õigus või teenus realiseeritakse (osutatakse) samas koguses ning samal ajal kolmandatele, tööandjaga mitteseotud isikutele.

9. Kui erisoodustuseks on tööandja käesoleva korra punktis 8 nimetatata asja, väärtpaberi, varalise õiguse või teenuse tasuta üleandmine, siis loetakse erisoodustuse hinnaks asja, väärtpaberi, varalise õiguse või teenuse osutamise turuhind või bilansiline maksumus (põhivara puhul jääkmaksumus) juhul, kui see on turuhinnast kõrgem või turuhinda ei ole võimalik usaldusväärset määrata.

10. Kui erisoodustuseks on tööandja asja, väärtpaberi, varalise õiguse või teenuse müük turuhinnast madalama hinnaga, siis loetakse erisoodustuse hinnaks asja, väärtpaberi, varalise õiguse või teenuse turuhinna või bilansilise maksumuse (põhivara puhul jääkmaksumuse), kui see on turuhinnast kõrgem või turuhinda ei ole võimalik usaldusväärset määrata, ja müügihinna vahe.

11. Kui erisoodustuseks on asja, väärtpaberi, varalise õiguse või teenuse vahetus turuhinnast madalama arvestusliku väärtusega, loetakse erisoodustuse hinnaks asja, väärtpaberi, varalise õiguse või teenuse turuhinna ja vahetusel aluseks võetud arvestusliku väärtuse vahe. Kui vahetatavate asjade, väärtpaberite, varaliste õiguste või teenuste arvestuslikud väärtused erinevad vastavatest turuhindadest, loetakse erisoodustuse hinnaks nende turuhindade vahe.

12. Kui erisoodustuseks on asja, väärtpaberi, varalise õiguse või teenuse ostmine turuhinnast kõrgema hinnaga, loetakse erisoodustuseks asja, väärtpaberi, varalise õiguse või teenuse turuhinna ja ostuhinna vahe.

13. Kui erisoodustuseks on loobumine rahalise nõude sissenõudmisest, loetakse erisoodustuse hinnaks rahalise nõude suurus.